

ostati pod streho. Mlajši so ostali na peči, starejši so z neko nevoljo hodili v šolo. Prišli so prazniki, tepežkali so po Višavi, koledovali kot Trije kralji — Bernardek jim je bil napravil bleščeče se zlate papirnaté krone — prezebali so za pustnimi šemami, nato so se dnevi prevahalili v novo pomlad.

Pozimi so več dni presanjali. Njih sanje so bile skromne, par voličkov, dobra krava in nekaj zemlje. Včasih se je kateri izmed mlajših spomnil in je rekel:

»Jaz bom general.«

Pogledali so ga začudeno, Franček je navadno zaničljivo oponesel:

»Toliko kot jaz škof.«

»Vse se lahko zgodi,« je rekel Bernardek prizanesljivo. »Bral sem, da so se že zgodile čudovite stvari, človek si niti misliti ne more. In svetniki so bili tudi revnega stanu, ali ne?«

»Lahko da so bili,« je pomirljivo dejal Tone, »ampak cesar ali kralj ne more postati človek kar tako.«

»V Ameriki postane lahko predsednik.«

»Pa samo eden,« sta skomignila Franček in Tone, »nas je pa sedem. In šolan mora biti. Kdor je pa revež, ne more v šole.«

»Včasih se naučijo sami,« je zamišljeno pravil Bernardek. »Ravno v Ameriki, sem slišal, delajo tako. Čez dan delajo, zvečer se učijo.«

»Jaz bi ne mogel, kadar sem utrujen. In pri nas tudi luči ne prižgemo, ne?«

»Tudi za to je treba denarja,« je vzdihnil Bernardek. »Revež ostane zmeraj revež. Mislim, če bi imeli samo še kako njivo, koj bi nam bilo bolje.«

»Dve njivi najmanj.«

»In kravico.«

»In travnike.«

»Pa nekaj gozda.«

»Potem bi bili kar gruntarji.«

»Kakopa, toliko, da bi ne bili lačni. Morebiti ga bomo kdaj imeli. Ampak takrat boste že tako veliki, da meni ne bo nič več do vsega in bom že utrujen, da se ne bom mogel premikati.«

Zagledali so se v temo in videli pred seboj tiho življenje. Zunaj je pa snežilo in kdor se je ozrl skozi tesno okno, je videl, kako se drevje upogiba pod neznansko težo.

(Dalje prihodnjič.)

TIBETSKI REKI

Kdor še nikdar ni videl lastne sence, se smeje senci drugih ljudi. V mestu deli lovec divjačino in kože, še preden gre na lov.

Mar se ne sramuješ, da tat, ki te obišče, ne najde ničesar, kar bi odnesel!

Priden mož nosi morsko vodo vrh gore, če nima drugega dela.